

ΚΥΠΡΙΟΣ

ΕΤΟΣ Ζ' — ΑΡΙΘ. 331

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ (ΚΥΠΡΟΣ)

29 ΙΟΥΛΙΟΥ 1906

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΙΣ

Ἡ Α. Ἐξοχότης ὁ Ἀρμοστής κατα τὴν μάλλον ἀξιωμαθόμενον συνδυασμὸν τοῦ Νομοθετικοῦ Συμβουλίου τῆς τελευταίας Συνόδου εἶχε δηλώσει ἀπειροπαύτως ὅτι ἅμα ὡς ἀφίκετο εἰς Κύπρον τοῦ ἔκαμε λυπηροτάτην ἐτύπωσιν, ἡ οικονομικὴ κατάστασις τῆς χώρας.

Συγχρόνως σχεδὸν μὲ τὴν δηλωτὴν περὶ τοιαύτης σοβαροτάτης θέσεως πραγμάτων, ἡ Ἐξοχότης τοῦ ἰδίου διὰ τὴν οικονομικὴν ἀθλιότητα τοῦ τόπου ἀπέδιδε τοῦτο μὲν εἰς τὸ καλοῦσαί α. α. λογῶς ποσὸν χρημάτων ὅπως καὶ ἔτος ἐξέρχεται τοῦ τόπου ὡς εἴθε Φορὰς ὑποτελείας πρὸς τὴν Πύλιν, τὸ ὅτι δὲ εἰς τὴν πλήρη καὶ τελείαν περιφρόνησιν τῆς Κυβερνήσεως πρὸς πάντα πλεονοπαράγωγον πόνον τῆς χώρας.

Χωρὶς τὸ παραμικρὸν νὰ βραδύη μὲ πλήρη ἀποφασιστικότητα ἀληθινὸν ὑποβιβασμὸν χώρας εὐρισκομένης εἰς τὴν χεῖρα τοῦ ἐλθόντος, ἡ Ἐξοχότης τὸν ἱστορικοῦς ἐνέργειας τοῦ εἰς τοῦτο δυνάμει μισοῦντος καταστρεφίης τῆς Κύπρου. Ἡ ἐπιτυχία ἤρχισεν νὰ στέφῃ τοὺς ἀγῶνας. Ἐν πρώτοις εἶδον τὴν φέρουσαν ὑποτελείαν ἐλαττωμένην. Τὸ ἀλλοτρίωτον ἦτο ἡ ἀνάπτυξις τῶν πόρων τοῦ τόπου. Ἡ Κυβέρνησις ἄρηνε πῆλιν τὴν ἡλιθίαν πορείαν. Ἀλλὰ καὶ οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ περιμένῃ τίποτε ἀπὸ τὴν ἐπιχειρηματικότητα τῶν κατοικῶν. Ὅπως τίποτε ἄλλο δὲν ὑπῆρχεν, οὔτε θάρρος οὔτε πρωτοβουλία ὑπῆρχεν. Ἀλλ' οὔτε καὶ χρήμα ποσότητος ἱκανῆς εἰς τὰ ἰδιωτικὰ θησαυροφυλάκια. Τὸ μέγα λοιπὸν ζήτημα ἦτο νὰ προσελκυθῶσι κεφάλαια εἰς τὴν νῆσον καὶ νὰ ἔλθῃ ἀπ' ἔξω ἕνα παράδειγμα.

Ἡ Ἐξοχότης τοῦ ἀαμφιβολῶς ὑπὸ παρεμοίων σκέψεων ὀδηγούμενος δὲν ἤργησε νὰ ζητήσῃ καὶ νὰ εὕρῃ τὴν ἀνθρώπου. Κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρελθόντος Ἰανουαρίου ὁ κ. Οὐίλκοξ ἀπεβιβάσθη εἰς τὴν Κύπρον, καὶ μετ' ὀλίγον ἡ Κυβέρνησις ὑπέγραψε μετ' αὐτοῦ τὸ συμβόλαιον τῆς Γεωργικῆς Τραπεζῆς. Τὸ ἔργον ὅμως τοῦτο δὲν θὰ ἦτο πραγματικὸν παρά μία μέμονωμένη ἀπόπειρα βελτιώσεως ἡ ὅποια μόνη δὲν θὰ ἦτο ἐπαρκής.

Αἱ ἐπακολουθήσασαι ἰδίως ἐπιχειρήσεις τοῦ κ. Οὐίλκοξ ἐνίσχυσαν ἐπὶ μάλλον τὴν ἐλπίδα ὅτι κατὰ καλὸν ἐπὶ τέ-

λους μελετᾶται σοβαρῶς διὰ τὸν τόπον αὐτόν. Δὲν εἶχε κανεὶς παρὰ νὰ συγκεντρώσῃ πρὸ ὀφθαλμῶν ὅλα τὰ ἔργα αὐτὰ ἀελαβὴν εἰς τὴν Κύπρον ὁ ἱερὸς ἄγγλος. ἐπιχειρηματίας διὰ νὰ παρατηρήσῃ ἀμέσως ἀριότητα καὶ πνεύμα τοῦ τόπου εἰς αὐτά. Καὶ πρὸ πάντων δὲ καθὲν ἄλλο ἢ ἀποδίδουσιν ἀποκλειστικῶς εἰς ἀπλήν κερδοσκοπίαν. Τὰ ἔργα αὐτὰ δύνανται νὰ διαιρεθῶσι 1) εἰς ἐπιχειρήσεις γενικῆς γεωργίας, διὰ τὰς ὁποίας ἡγοράσεν ἐρύτατα κτήματα πρὸς ἐπιστημονικὴν καλλιέργειαν τῶν δημητριακῶν. 2) τὴν Γεωργικὴν Τραπεζὴν. 3) τὰς διαφορὰς γεωργικὰς βιομηχανίας. 4) τὴν κτηνοτροφίαν καὶ πτηνολογίαν. 5) τὴν ἰδρύσιν ξενοδοχείων. 6) τὰς διαμετακομιστικὰς ἀποθήκας.

Πρὸς πληρεστάτην δὲ ἐπιτυχίαν τοῦ δικτύου τοῦτο τῶν ἀλληλοσυνδεομένων ἔργων δαθείη κεφάλαια ἀφθονώτα καὶ προβαλεῖ εἰς πάσαν ἱκανοτάτην καὶ προυνθίαν μηχανήματων ὑποεικνυμένων ὑπὸ τῆς τελευταίας λέξεως τῆς ἐπιστήμης.

Ἡ ἀαλογῶς τῆς ἐποχῆς μας καλλιέργεια θὰ δείξῃ ὅτι τὰ θαύματα δύνανται νὰ ἀποδώσῃ ἡ γῆ τῆς Κύπρου. Ἀλλ' οἱ γεωργοὶ δὲν θὰ ἐπαρρηθῶσι μόνον μὲ τὸ ἀπλοῦν παράδειγμα, ἀλλὰ καὶ ἐμπρακτικῶς, διὰ τῶν χρημάτων τῆς Γεωργικῆς Τραπεζῆς. Ἡ δὲ ὑπαρξὶς ἀριστῶν ξενοδοχείων θὰ προσελκύσῃ ἐπισκεπτας εἰς τὸν μέχρι τοῦδε τελείως ἀπορριμωμένον αὐτὸν τόπον, ὅποτε ὑπαρξὶς ἐλπίς εἰσροῆς καὶ ἄλλων κεφαλαίων.

Μόνον μὲ γενικὰς γραμμὰς ἐννοεῖται ἀναφέρομεν τὴν σειράν τῶν ἔργων αὐτῶν ἐπιδιώκει ὁ ἄγγλος ἐπιχειρηματίας ἐν Κύπρῳ. Εἰς αὐτὸν ὅπως ὅποτε δλεπομένον τὸ μεγαλεπίβολον πνεῦμα ἀνθρώπου δρῶντος ἢ πρὸς ὄφελος ἀπλοῦν τῆς ἐταιρείας τῆς ὁποίας προτίθεται, ἀλλὰ, πιστεύομεν, μάλλον ἀγομένου ὑπὸ τῆς εὐγενεοῦς ἐκείνης φιλοδοξίας τῆς ὁποίας παραδείγματα περίοπτα εἶνε οἱ Σειλ Ρῶδς καὶ Μπέιτς, οἵτινες ἀπλοὶ ἰδιῶται ἐπιχειρηματισταὶ στρέφουσι κυρίως τὰς προσπάθειάς των καὶ προάγουσιν ὁλοκληροῦς χώρας.

Ἡμεῖς δὲν πρέπει παρὰ νὰ εὐχόμεθα τὴν πλήρη ἐπιτυχίαν εἰς τὰ ἔργα τοῦ κ. Οὐίλκοξ. Διότι ἐξ αὐτῶν παρὰ πολλὰ θὰ μαθούμεν. Τὸ ζήτημα εἶνε παραπλεῦρος ἐκείνου νὰ ἀναστήσωμεν καὶ ἡμεῖς κτήματα καὶ γεωργικὰς βιομηχανίας καὶ καλλιέργειας δένδρων τοιαύτας

αἵτινες, πράγματι νὰ φέρουν τὸν πλοῦτον εἰς τὴν χώραν. Ἐδῶ χρησιμεύει νὰ λεχθῇ ὅτι ὁ κ. Οὐίλκοξ καίτοι γέρον ἐξηκοντούτης καὶ δυνάμενος νὰ ζῇ διὰ νὰ τρώγῃ, δὲν παύει ὅμως νὰ ἔχῃ ὑπὸ τὴν ἀμείστον ἐπιστάσιαν τοῦ τὰς διαφόρων ἐργασίας, κοιμώμενος εἰς στρατιωτικὴν κλίνην, ἐπαρρύνων προσωπικῶς τοὺς ἐργάτας τοῦ δταν μὲ ἐπιτυχίαν ἐκτελέσῃ κατὰ. Τοιαύτη δραστηριότης περὶ τοιαύτας ἐργασίας δέον νὰ ἐμολογήσωμεν ὅτι πρῶτην φοράν γίνεται αἰσθητὴ εἰς τὴν Κύπρον.

Μία εὐνοϊκὴ ἐκδοσις τῶν ἔργων, καὶ ἐντός δύο τοῦ πολὺ ἔτιων ἡ ὕλη τῆς ἐνδοχέστου ὀψις τῆς ἡσους θὰ ἔχῃ μεταβληθῇ. Ἡ Α. Ἐξοχότης ἀλλοτρίως εἰς ἐξέδῳν γὰρ ὡρίζομεν ἔχει ἐπιτυχίαν ἐστῆς ἀμείνων ἀκαταπόνητος τῇ προσοχῇ τοῦ. Τὸ σημεῖον τώρα ἐπὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς νὰ καλίσωμεν καὶ τὴν προσοχὴν τοῦ κατόικων εἶνε ὅτι ὁ τόπος ἀναμεβύλων καὶ φυσικῶς θὰ εὐρεθῇ εἰς μεγίστην ἀσκήνην πρακτικῶν ἐπιστημονῶν ὁ ὡς τῶν κλαδῶν τῆς ἡλικίας τοιαύτων. Ἐγίνετο δὲ πλέον ἢ ἐπαίσθητη. Οἱ ἐδαφικοὶ μείοντες ἀνοίξωσι περισσότερα ἀατὰ τῶν καὶ ἀα ἰδῶσιν ὀλίγον ἐνδύετον τῆς λατρίκης καὶ τῆς δικηγόρικης.

Κανὲν φόβον δὲν ἔχομεν ὅτι θὰ διαφυσθῶμεν εἰς τὰ ὅσα ὑπὸ τοῦ μελλόντος — τοῦ προσεχιστάτου — μέλλει τὸς.

Φρικῶδες Ναυάγιον. Λονδίνον, 7 Αὐγ.

Τὸ Ἰταλικὸν ἀτμοπλοῖον «Σειρίου» πλέον ἐκ Γενεύης διὰ Νοτίου Ἀμερικῆς, ἔχον δὲ ἐπ' αὐτοῦ 700 μετανάστες καὶ 100 πλήρωμα, ἐναυάγησε καὶ ἐβυθίσθη παρὰ τὸν κρηνητικὸν Πάλοσ, πλησίον τῆς Καρθαγίνης (νοτιανατολικά Ἰσπανίας). Ὑπολογίζονται εἰς 200 οἱ πνεγνείς. Ὁ πλοίαρχος ἠτάκτο τὸν θάλασσαν.

Λονδίνον, 7. Ἰρραμερὸς πανικὸς ἐπικράτησεν ἐπὶ τοῦ Σειρίου, καθ' ἣν στιγμὴν ἐβυθίσθη. Ἐκφρων μάχη συνήθη διὰ τὰς λέμβους καὶ πολλοὶ ἐμαχαιρώθησαν. Πλείον τῶν 300 ἐχάθησαν ὡς ἐξηκριβώθη. Ὡς τώρα, ὁ πλοίαρχος ἐσώθη εἰς τὴν ξηρὰν, λέγει δὲ ὅτι ὁ βράχος ἐπὶ τοῦ ὁποίου τὸ πλοῖον προσέκρουσε δὲν εἶνε σημειωμένος εἰς τοὺς χάρτας.

Οἱ Ἑβραῖοι πατριῶται.
Λονδίνον, 6. Ἐν συνελεύσει τῶν Ἑβραίων, ὅτινες ἐπιθυμοῦσι νὰ συγκεντρωθῶσιν εἰς μιαν πατρίδα, γινομένη μὲς, ὁ πρόεδρος Ζαγκουὶλ ἀνεκρίνωσεν ὅτι ὁ Λόρδης Ροτσίλδ καὶ ὁ Ἀλφρεὶ Ροτσίλδ ὑπόστηρίζουσι τὸ κίνημα. — Ρούτερ.

Η ΓΥΝΗ ΨΗΦΟΦΟΡΟΣ

ΥΠΟ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡ. Ν. ΔΡΑΚΟΝΤΙΔΟΥ
Καθηγητού.

I.

(Τὴν πραγματεῖαν τούτην σκοπὸν εἶχεν ὁ κ. Δρακοντιδὴς νὰ πραγματευθῇ ἐκτενέστερον ἐν σχετικῇ περιοδῇ. Ἄλλ' ἡ διά τῶν περιστάσεων ἐπέβαλε νὰ συντομίσῃ αὐτὴν καὶ δημοσιεύσῃ εἰς πολιτικὴν ἐφημερίδα τῆς Κύπρου, πρὸς ἣν τσαύτην ἡσθάνθη συμπαθεῖαν.)

Τὸ βαρυνήσαντον τῆς γυναικὸς ζήτημα κινδυνεύει νὰ λαμβάνῃ κωμικὴν πολλαχὺς ἔννοιαν παρὰ τι τοῖς ἀνδράσι καὶ γυναιξί, τοῦτο μὲν διὰ τὰς ἀκαίρους ἢ καὶ ἐπικινδύνους τινὰς σχέψεις τῶν γραφουσῶν γυναικῶν, τοῦτο δὲ διότι οἱ πλείστοι τῶν εὐθυμογράφων ἀνδρῶν μὴ ἔχοντες τὴν δριξὶν νὰ ἐριυνώσῃ τίς θά εἰαι ὁ πυρὴν τοῦ ζητήματος, ἐκβάλλουσι μόνον τὰ κωμικὰ δέληα κατὰ πάσης ἔννοιαν τοῦ γυναικεῖου ζητήματος. Καὶ ὅμως τοῦτο κατὰ βάθος εἶναι οὐχί τι σμικρὸν καὶ εὐθυμίας ἄξιον, ἀλλὰ μεταβολὴ τοῦ ἀνθρωπίνου βίου καθόλου ἢ ἐπὶ τὸ δέλιον ἢ ἐπὶ τὸ χεῖρον. Ζητεῖ δὲ ἄλλοι ὅτι ἡ γυνὴ νὰ ἀνακηρυχθῇ ὑπὸ τῆς πολιτείας ἔχουσα τὸ δικαίωμα νὰ πράττῃ πάντα ὅσα ἡ φύσις αὐτῆς δύναται, ὑποτασσέμενη μόνον εἰς τοὺς αὐτοὺς πολιτικὸς καὶ ἠθικὸς νόμους, εἰς οὓς καὶ ὁ ἀνὴρ ἴσα δικαιώματα ἐν τῇ παιδείᾳ καὶ τῇ ἐκπαίδευσί. ἴσα δικαιώματα καὶ καθήκοντα ἐν τοῖς ἠθικοῖς ζητήμασι καὶ τῇ κοινωνικῇ ἀστροφῇ. ἴσα δικαιώματα ἐπὶ τῶν τέκνων καὶ τῆς περιουσίας. ἴσα δικαιώματα ἐν τοῖς κοινωνικοῖς καὶ πολιτικῇς ζητήμασι.

Ταῦτα καὶ ἂν γινῶν διάγραμμα εἶναι οἱ ἀξιώσεις τῶν γυναικῶν, ὑπὲρ ὧν αὐαὶ κρατεῖ δὲ διεκδικοῦσιν ἀγῶνα διὰ τι τῶν ἰδίων αὐτῶν δυνάμεων καὶ τῶν ἀμετρήτων συλλογῶν, καὶ διὰ τῶν ἐπικουρικῶν φαλάγγων σοφῶν καὶ ῥητέρων ἀνδρῶν πάντες ἰθὺς τῆς τε Εὐρώπης καὶ Ἀμερικής. Ἀκριβέστερον μάλιστα ἐξετάζομένου τοῦ πράγματος, ἀνδρες θά φανῶσιν ὅτι ὑπῆρξαν οἱ πρῶτοι σπειρακτεῖς τὰς ἰδίας τῆς γυναικείας ἀνυψώσεως, καὶ οὗτοι ἐχειραγώγησαν τὸ ζήτημα ὁσάκις κινδύνευεν. Ἐν Γερμανίᾳ σήμερον τὰς ἡμέρας τοῦ γυναικεῖου ζητήματος πλὴν ἄλλων κρατεῖ ὁ πολὺς **Bebel** ἐν Γαλλίᾳ τὰ βιβλία τοῦ **Fouquier** ὑπῆρξαν ὡς εὐαγγέλιον ὑπὲρ τῶν γυναικῶν, καὶ τέλος ὁ Ἀγγλὸς **John Stuart Mill** ἰδῶν ἐπιστημονικῶς δυσδιάσειστον δάσιν εἰς τὰς ἀξιώσεις τῆς γυναικὸς εὐ μόνον εἰς τὰς ἠθικὰς καὶ πνευματικὰς, ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὰς τὰς πολιτικὰς. Διὰ τῶν θερμῶν τούτων λόγων δὲν θέλω νὰ εἰπῶ ὅτι τὸ ζήτημα τυγχάνει ἀσπαστὸν παρὰ παντὶ ἐξέχῃ ἀνδρὶ καὶ γυναικί. Τούαντίον, ἡ φαλαγγὶς τῶν πολιτῶν εἶναι πάντοτε ἰσχυρότερα καὶ ἀσυγκρίτως πολυπληθεστέρα. Βαθεῖς φιλόσοφοι διατείνονται ὅτι ἡ ψυχικὴ ποιότης καὶ δυνάμεις τῆς γυναικὸς εἶναι σφοδρὰ δυσανάλογος πρὸς τὰς ἀξιώσεις αὐτῆς, ἀκαταπρόννητοι δὲ νευρολόγοι καὶ

φυσιολόγοι εὐρίσκουσι διαφορὰν ἐν τῇ νευρολογικῇ συστήματι καὶ τῇ ἐγκεφάλῳ, καὶ νομίζοντες ὅτι ὁ κατ' ὄγκον ἐλάσσων ἐγκέφαλος εἶναι πηγὴ μικροτέρας διανοίας, κηρύσσονται διὰ φυσικῶν ἐπιχειρημάτων κατὰ τῆς γυναικὸς ἐν ᾧ ἑτεροί, παρατηροῦντες ὅτι πολλῶν ἀνδρῶν, μεγίστων ἐν τῇ ἱστορίᾳ, ὑπῆρξεν ὁ ἐγκέφαλος πολλῶν σμικροτέρων τοῦ φυσικοῦ ὄγκου, ἀπαμβλύνουσι καὶ τὰ φυσικὰ ὅπλα καὶ διατεινόμενοι ὅτι ἡ ἀγωγή καὶ ὁ βίος τροποποιεῖ τὴν φύσιν, ἐνδραστεύουσιν ὅτι καὶ ἡ γυνὴ λαμβάνουσα ἀκώλυτον ἐλευθερίαν παιδεύσεως καὶ βίου θά ἀπαλλαγῇ πλείστον ἀτελειῶν τοῦ παρόντος καὶ θά ἰσωθῇ πρὸς τὸν ἄνδρα.

Ἄλλαι πάλιν γυναῖκες ἀντιστρατεύονται πρὸς τὰς ζητούμενας καινοτομίας, καταγιγῶσι τῶν εὐφαντασιῶν αὐτῶν ὁμοφύλων καὶ εὐρίσκουσι μόνον τὸν οἰκονομικὸν βίον, πρίνοντα τῇ γυναικί. Τὸ δὲ πάμπολυ μέρος τῶν γυναικῶν οὐδὲν εἰσέτι ἡσθάνθη ἐνδιαφέρον πρὸς τὸ ζήτημα, πρὸς μεγαλὴν λύπην καὶ ὀργὴν τῶν ὑπὲρ χειραφείας ἐργαζομένων γυναικῶν. Ἐνῶκα λοιπὸν τούτων, τὸ τῆς χειραφείας ζήτημα περὶ ἀπέχει τοῦ νὰ λυθῇ, οἱ δὲ σφρονέστεροι εὐδὲν τολμῶσι νὰ ποιήσωσι περὶ τοῦ μέλλοντος, τὸ ὅπερον λέγουσι, διαφύγει τὴν πρόγνωση καὶ τοῦ σφωτισμοῦ, ὡς παραγόμενον ἐκ τῆς αἰ ἀλλοιομένης κοινωνίας τῶν ἀνθρώπων καταστάσεως. Ἄλλ' ἂν τὸ μέλλον εἶναι ἀνίστονον, τὸ παρὸν θά φωτίζει ἡμεῖς ἡ ἱστορία, καὶ αἱ πολιτικαὶ ἀλλαγαὶ καὶ παλαιοὶ νόμοι ἀνθρώπων διακρίνουν εἰς τὸ ἴδιον καὶ ἐν τῇ ἡμετέρῳ τούτῳ ὁρῶμεν καὶ τὰς ἀλλαγὰς τερπνοῦσι αἱ ἐξελίξεις καὶ πρὸδοι. Τυχὼν δὲ καὶ ἐλθὼν τῆς μετῆς καὶ τῆς εὐχρηστίας ἀπὸ τοῦ πρῶτου ἔτους τοῦ διδασκαλικοῦ μου σταδίου νὰ ταχθῶ ἐν τῇ ἱστορίᾳ ἀλλαγῶν τοῦ ἰθὺς παρναγωγίων, ὧν ἡ σημασία πρὶν μὲν ἴσως καὶ ὀφείλει ἐν τοῖς λεγομένοις ἐπιστημονικοῖς μαθήμασι νὰ εἰδῇ μετρωτέρα, ἐν τοῖς γλωσσικοῖς ὅμως εἰς ἴσως σπουδαιότερα, ἐπιβαλλόμενα μοὶ ὑπέλαβον ὅτι γνωρίσω τι περὶ τῆς ἱστορικῆς τύχης τῆς γυναικὸς, τῆς καὶ ἐν τῷ σὺν ὅλῳ φαίνεται ἐκ τοῦ διαστήματος ὑπὸ τὴν ἐλάσσων τοῦ ἀνδρὸς, ἔχει ὅμως ἄλλας ὑπὲρ ἐκείνην ὑπερβολὰς, εἶον τὴν τῆς λεπτοτήτος, τῆς φιλοκαλίας, τῆς εὐκοσμίας, τῆς ἀγάπης, καὶ ἄλλων. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι οἱ φίλοι ἀγαθῶν δὲν θά ἀξώσιν ἐν τῷ προκειμένῳ πολλὰ, ὅπερ εἶναι ἐργον ἐκτενῶν διατριβῶν καὶ βιβλίων, ἀλλ' ὅτι καὶ μόνον γενικὴν διατύπωσιν ἂν ἐώταμεν θά εἶναι ἱκανοποιημένη.

ΔΙΟΛΥΤΑΡΧΙΑ ΓΥΝΑΙΚΟΣ.

Ἐν ταῖς ἀπλουστέραις λαϊκῶν πολιτείας τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, εἰς αὐτὰς ὁ βίος εἶναι ὁ κατὰ φύσιν λεγόμενος, καὶ λείπουσιν αἱ πολυδαίδαλοι πνευματικαὶ ἐργασίαι καὶ τὰ πολυσύθετα πολιτικὰ κατασκευάσματα, καὶ οὕτω ἐμπροσθέντα ὑπάρχουσι μεγάλα, οὕτω περιουσίαι πολλὰ ἀποτεθησαυρισμένα, ὁ δὲ ἀνθρώπος ζῇ ἀπλῶς διὰ τῆς χειρωνακτικῆς ἐργασίας, ἡ γυνὴ φαίνεται ὅτι ἐν πολλῇ ἰσότητι διάγει τὸν βίον, καθ' ἃ καὶ ἐκ τοῦ νῦν

ἀπλοῦ ἀγροτικοῦ βίου εἰκάζεται. Κατὰ δὲ τὸν **Bebel**, αὐτὴν γυνήν ἐπικυροῦσι καὶ οὐκ ὀλίγα ἱστορικὰ ἔθνη, ἐν τοῖς ἱεροῖς καὶ ἐκράτησιν ὅλως ἐν τῷ πολιτικῷ βίῳ. Ἐξ αὐτῆς ἐκαλοῦντο τὰ τέκνα καὶ οἱ εἰκοί, εἰς αὐτὴν ἀνήκειν ἡ πᾶσα διαχείρισις τῆς περιουσίας καὶ τοῦ οἴκου. Καὶ ὡς ἐν τῇ σημερινῇ τῆς γυναικοκρατίας ταύτης ἐπάγεται τὴν τῶν Ἀμαζόνων πολιτείαν.

Ἄλλ' αἰτία διάφορα ἰδῶκα, ὀλίγον κατ' ὀλίγον τὴν ὑπεροχὴν εἰς τὸν ἄνδρα ὁ πολιμος, αἱ τέχναι τῆς χειρὸς, οἶον σιδηρουργία, λιθουργία, ξυλουργία καὶ ἐμπορίον μεταγωγικὸν ἀπὸ τοῦ οἴκου εἰς τόπον, ἐν οἷς πᾶν ἀπυτιετο ἰσχυρὸν, παρῆσαν ὑποτιλῆ θέσει εἰς τὴν γυναικα, καὶ ἐν τῇ αὐτῇ καταστάσει εὐρίσκομεν αὐτὴν παρὰ τοῖς πολιτισμένοις λαοῖς τοῖς ἀρχαιοτέτοις, ἐξ ὧν πάντων τὴν ἀρίστην τιμὴν παρίχοι εἰς τὴν γυναικα οἱ Ῥωμαῖοι. Ἡ *matrona* τῶν Ῥωμαίων ἐκίετο πολλὴν ἐλευθερίαν ἐν τῇ ἀστροφῇ, συνήθει μετὰ φιλοξενουμένων ξένων καὶ ἐν ἀπυτιετο αὐτῇ νὰ συνάπτη λόγον μετὰ πάντος.

Ἐν τοῖς Ἑλλήσι ποικίλη ἦτο ἡ θέσις τῆς γυναικὸς ἀναλογως τῶν ποικίλων λαῶν, χειρίστη δὲ, δύναται τις νὰ εἰπῇ παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις, παρ' οἷς ἡ γυνὴ εἰς πολλὰς ὑπεβάλλετο περιρριμὰς καὶ οὐχὶ πολλὴν εἶχε τὴν ἐλευθερίαν. Ἀντιστρέφως δὲ σφοδρὰ ἐλευθερὰ ἦτο ἐν Ἰωνίᾳ καὶ πρὸ πάντων ἐν Αἰολίδι. Ἐκ τῶν λαῶν τούτων προήλθοι αἱ ὑψηλότεραι μορφὴ τῶν γυναικῶν τῆς ἀρχαιοτέτης, ἡ Ἀσπασία τῆς Μιλήτου καὶ τῆς Λισβου ἢ Σαπφώ. Ὀλίγον κατ' ὀλίγον πληθύνονται αἱ περιρριμὰς ἰταίραι κειτημένα εὐ μόνον βίον ἐλευθερωτῶν, ἀλλὰ καὶ μερῶσιν λιπτή. Αἱ δὲ ἐκκλησιαζόμεναι τοῦ Ἀριστοφάνους καὶ αἱ θεομοφορίζουσαι ἴσως ἐν εἰς ἀπλοῦν κωμικὸν κατασκευάσμα, ἀλλ' ἐφετηρίαν ἔχουσι τὰς ἰδίας πολλῶν γυναικῶν ἐναντίον τῆς τῶν ἀνδρῶν εὐοκλήσεως.

Ἐ γινῇ ὁμοῦ παρ' Ἑλλήσιν πολὺ ὑπερότης ἢ ἡ θέσις τῆς γυναικὸς. Δικαιώματα ἰδιοκτησίας καὶ διαχειρίσεως ἐλευθερίας εὐδαμῶς τῶν μεγάλων πολιτῶν τῆς Ἑλλάδος ἀναφαίνονται. Περὶ οὗ κοινωνικῶν καὶ πολιτικῶν δικαιωμάτων οὐδὲ λόγος δύναται νὰ γίῃ. Ἄλλ' ἡ φιλοσοφία τῶν Ἑλλήνων δὲν παρέλιπε νὰ ἐξετάσῃ τὸ ζήτημα καὶ τῆς γυναικὸς καὶ σφοδρὰ ἀνυψώσεν αὐτὴν. Ὁ Σωκράτης καὶ ὁ Πλάτων ἐθώρουν τὴν γυναικα κατὰ πάντα ἴσιν τῷ ἀνδρὶ ὑπὸ ἐκείνην ἀρετῆς, καὶ ὑπὸ πνευματικὴν δὲ ἐκείνην ὁ Πλάτων παρῆσαν εἰς γυναικας ὑπερέχου διανοίας, εἶον τὴν Ἀσπασίαν καὶ Διοτίμαν, αἵτινες ἐδίδασκον τοὺς μεγίστους τῶν ἀνδρῶν, εἰς ἡσάν ὁ Περικλῆς καὶ ὁ Σωκράτης. Ὅμοια φρονεῖ καὶ ὁ Ἀριστοτέλης, ὅστις ἀντιστρέφως τῆς κοινοκτημοσύνης τῆς Πλατωνικῆς πολιτείας παρέχει καὶ ὑψηλὰ δικαιώματα εἰς τὴν γυναικα, τούτεστι τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ἐκλέγῃ μόνη τὸν ἄνδρα καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ δίδῃ αὐτῇ εἰς ἄνδρα συμβουλὰς.

Η ΕΒΔΟΜΑΣ

ΑΙ ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ

Βλέπομεν δὲ ὁ βουλευτὴς κ. Σώζος ἐν Λονδίῳ ἀμειβομένον τὸν χρόνον τοῦ ὅσον ἦτο δουρὶν πρακτικώτατα ὑπὲρ τῆς τύχης τῆς Κύπρου. Αἱ διαλέξεις πρὸς τὸ ἀγγλικὸν κοινὸν εἶναι μία τῶν συντελεστικωτάτων ἐνεργειῶν αἱ ὅποιαι ὑπεδεικνύοντο εἰς τὴν Κύπρον. Διὰ διαλέξεων πρὸς τὸ ἀγγλικὸν κοινὸν ἐλύθησαν καὶ λύονται ζητήματα σοβαρώτατα, διὰ τοῦ μέσου τούτου ἰσχυρίζεσθαι κατὰ φυσικὸν λόγον εἰς ἀμεσον συνάφειαν πρὸς τὴν κοινὴν γνώμην παρὰ τῆς ὁποίας ἐξαρτώμεθα, διὰ ζωῆς φωνῆς ἐκθέτομεν πρὸς τοὺς «προστάτας», τὰς ἀδικίας καὶ τὴν ἀδιαφορίαν ὑπὸ τὰς ὁποίας ἡ Κύπρος τήκεται.

Τὸ ζήτημα ὅμως εἶναι ὅτι τοιαῦται διαλέξεις μεμονωμέναι εἶναι ἀνεπαρκεῖς μᾶλλον διὰ τὴν κατάστασιν. Καὶ αὐτὸ δὲν ἔχει ἀνάγκη ἐπιχειρημάτων διὰ νὰ εἶναι πρῶτον ἔαν ἠθέλωμεν νὰ στρέψωμεν τὴν προσοχὴν εἰς τὸ ἀνώτατον συμφέρον τοῦ τόπου, θὰ ἐφροντίζομεν νὰ ἴσχυμεν ἐν Λονδίῳ τακτικὸς συνηγόνους τῆς ὑποθέσεώς μας ἐνώπιον τοῦ ἀγγλικοῦ κοινοῦ, πρὸ τοῦ ὅπου ἡ Κύπρος ἔτιπεν νὰ παρίσταται διὰ ἑπτα τὸ ὀλιγώτερον διαλέξεων κατ' ἔτος, διὰ νὰ ἔξέστη ὅτι παρίσταται συντελεστικῶς.

Παρατηροῦμεν ὡσαύτως μὲ κάποιαν ἀπογοήτευσιν ὅτι εὐδὲν ἐν ἐργασίᾳ μέλος τοῦ Κοινοβουλίου εἶε μεταξὺ τῶν ὑγιεινίστα καὶ ἱπποτικώτατα βοηθούτων τὸ ἔργον τοῦ κ. Σώζου ἀγγλῶν, οἵτινες εἶε δύο παρὼν βουλευταὶ καὶ ἀρχαὶ φίλοι τῆς Κύπρου.

ΕΝ ΕΧΕΙ ΤΑ ΠΡΟΣΟΝΤΑ

Ἐν ἀπὸ τὰ ζητήματα τὰ ὅποια συνιζήθησαν ἰσχυρῶς εἰς τὴν ἀθουσαν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου τῶν Βαρων εἶναι ἡ ἐκλογὴ τοῦ Σερ Οὐίλλιαμ Οὐίλκοξ ὡς Δεσφάρχου Βαρωνίων—Ἀμμοχώστου.

Ὅλοι ἀναγνωρίζουν τὰ μεγάλα πλεονεκτήματα τοῦ Σερ Οὐίλλιαμ, τὰ μαρτυρούμενα ἐκ τῶν μεγάλων προσευτικῶν ἔργων ἅτινα ἀνέλαβεν ἐν Ἀμμοχώστῳ.

Ὅτις δὲ ὅμως δὲν εἶναι ἀπλῶς τιμητικῆς, καὶ τὸ ζήτημα ἱμεινεν αὐτὸν, ὑποβληθείσης τῆς ἐπιστάσεως ὅτι ὁ Σερ Οὐίλλιαμ δὲν ἀπέκτησεν ἀκόμη τὰ προσώτα δημότου ὡς ἀπαιτεῖ ὁ νόμος τοῦ 1882.

«Ὁ νόμος εἶναι σκληρὸς ἀλλ' εἶναι νόμος.»

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ—ΣΙΚΑΓΟΝ ΛΑΡΝΑΞ—ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΣ

Ἐν τῇ «Τίμῳ», εἰς μίαν ἐφημερίδα τῆς Λευκωσίας, θέλων ν' ἀποδείξῃ ὅτι τὰ λείπει καὶ ὁ σιδηροδρομὸς Λάρνακος δὲν θὰ βλάψουν τὴν Ἀμμοχώστον, μεταχειρίζεται μὲ τὴν μεγαλυτέραν σοβαρότητα τὸ ἐπιχειρημα ὅτι... καὶ ἡ «δημιουργία», τοῦ Σικάγου δὲν ἐβλάψῃ τὴν Νέαν Ὑόρκην. Ἄρα οὔτε ἡ Λάρναξ θὰ βλάψῃ τὴν Ἀμμοχώστον!

Τώρα ἐγείρονται ὁποῖα ζητήματα:

Διὰ τὴν ἀρὰ γὰρ νὰ προτιμῇ τὴν σύγκρι-

σιν τοῦ Σικάγου καὶ τῆς Νέας Ὑόρκης, ἀφοῦ ἡ μὲν εἶναι παράλιος πόλις, τὸ δὲ ἄλλο μεσόγειος, καίτοι μάλιστα 960 ὁλόκληρα μίλια εἰς τὸ ἐσωτερικόν; Ἡ Λάρναξ καὶ ἡ Ἀμμοχώστος εἶναι καὶ αἱ δύο παραθαλάσσιαι, καὶ κατὰ λογικὸν τρόπον ἔπρεπε νὰ πῆρῃ ἐπίσης δύο λιμένας πρὸς σύγκρισιν—αἱφνης τὸ Σουθάμπτον καὶ τὸ Πορτμουθ, ἢ τὴν Βοστώνην μὲ τὴν Νέαν Ὑόρκην τοιαύτην ἀφοῦ προτιμῇ τοὺς κολλασοὺς τοῦ Νέου Κόσμου.

Πρέπει λοιπὸν νὰ παραδεχθῶμεν ἢ ὅτι ἡ «Τίμῳ», εἶχε πολὺ πρὸ ὀφθαλμῶν τὸ ὄραμα τοῦ Σικάγου ἀπὸ τὰ τελευταῖα φρικὰ σκάνδαλα τῶν κρεάτων καὶ τὸ μεταχειρίσθη εἰς τὴν πρώτην δοθείσαν περίστασιν συγγραφῆς ἀρθροῦ, ἢ νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι... δὲν εἶναι διδάσκαλος καὶ τοῦ ἐπιτρέπεται ν' ἀγνοῇ τὴν γεωγραφίαν!

Ἄλλη ἐξήγησις δὲν χωρεῖ. Οὐδὲ καταδεχόμεθα νὰ συζητήσωμεν τὴν ὑπόνοιαν ὅτι ἠθέλει ἀπλῶς νὰ ἱμεινῇ τὴν Λάρνακα καὶ τὴν Ἀμμοχώστον, συγκρίνων αὐτὰς μὲ Σικάγον καὶ Νέαν Ὑόρκην!

ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

Εἰς τὴν αὐτὴν ἐφημερίδα τῆς Λευκωσίας αἱ τελευταῖαι γραμμαὶ τοῦ «κυρίου ἄρθρου», θέλουσι νὰ ἐνθαρρύνωσι τὴν ἐταιρείαν τῆς Λεμεσοῦ εἰς τὴν νὰ ἐξέρηται ἐξ ἐνοχλοῦ, τὰ ὅποια εἶε προσελκύουν τὸν ἱστορικὸν κόσμον.»

Ὁ ἱστορικὸς κόσμος ὅμως ἔχει εἰς τὸ παρελθὸν πλὴν, εἰς τὴν ἱστορίαν. Πῶς ἀρᾷ γὰρ θὰ τὸν προσελκύουν τὰ ξενοδοχεῖα;

Ἄν δὲ πρόκειται περὶ τοῦ ἱστορικοῦ κόσμου τοῦ μέλλοντος, πρέπει νὰ λήθωμεν ὅτι ὅταν μὲν μόλις κἀν εἰκοσιπέντε ἔτη ἀναφαινεταί ἕνας ἱστορικὸς ἄνθρωπος. Ὅποτε τί ἐπιχειρήσεις θὰ ἦτο αὐτῶν τῶν ξενοδοχείων. Κάθε εἰκοσιπέντε χρόνῳ νὰ περιμένουν ἕνα ἔτος.

Ἡ λοιπὴν θὰ θεωρηθῇ ὅτι ὁ συγγραφεὺς τοῦ ἄρθρου εἶχεν ὑπ' ὄψιν τὸ ἀφθονον ἱστορικὸν ὕλικόν τοῦ κύκλου του, ἢ ὅτι ἀπλῶς ἠθέλει νὰ κοροϊδέσῃ τὴν ἐταιρείαν Λεμεσοῦ.

Καὶ λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν καὶ τὸ πρῶτον περιστατικόν καὶ αὐτό, θὰ ἐτολμῶμεν νὰ συμβουλευσώμεν τοὺς Λεμεσούς, Λάρνακας καὶ Βαρωνίους νὰ πηρῶσιν ὅτι ἐκ τούτων λείπουν καλύτερα οἱ ὑποχρεωτικοὶ αὐτοὶ αὐτοκλήτοι συνήγοροι.

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΝ ΤΑΞΙΔΙ

Τοῦ καὶ ἕνα ὁρατικὸν τῆς ἐποχῆς: Παρίσι, 23 'Ιουλίου.

«Σὺς χαιρετίζω, ἀγαπητέ μου, ἀπὸ τῆς πόλεως τῶν φώτων. Εἶνε, καθὼς, πάντοτε ἔλασις, καταπληκτικὸν δὲ τὸ πλῆθος τῶν αὐτοκινήτων. Ἐξῶ ἔβην ἐκ Τουρίνου διὰ τῆς σήραγγας Σαμπλόν, καὶ ἀπὸ τῆς Κυρίας εἶχον εὐρὴν ὁροσίαν κατὰ τὴν ἐπάνω εἰς ὕψος Ἀλπίων! Φαντασθῆτε τοῦ εὐρωπαϊκοῦ εὐφραυνόμενους μὲ μὲν πρὸς φρέσκα τῶν Ἀλπεων!... Ἐκ Παρισιῶς μέχρι Νεαπόλεως: ἐφέραμεν σχεδὸν μὲν 60 μεταναστεύσας ἑλληνας διὰ τὴν Ἀμερικὴν... Εἰς Ἀγγλίαν θὰ τρέψω διὰ τὴν Κύπρον καὶ...»

Μὰς τὰ γράφει ἱππὼς εἰς ἕνα δευτέρου ἀγγλὸς φίλος.

ΠΙ ΤΩΝ ΦΑΙΝΟΜΕΝΩΝ

Ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ Γυμνασίου νὰ μᾶς συγχωρήσῃ νὰ ἐνσωματήσωμεν ἐδῶ τὴν γενικὴν ἀπαρέσκεψιν διὰ τὰς τελευταίας τῆς ἀποφάσεις.»

Τὸ νὰ μὴ παρακαλέσῃ ἕνα καθηγητὴν ὡς τὸν κ. Βεργαδὴν νὰ ἀνανεώσῃ

συμφωνητικόν, εἶνε ὡς νὰ λέγῃ: Τὸ κάμνω διότι ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἦτο διδάσκαλος ἀπὸ τὸν ὅποσον μία γενεὰ ἱμποροῦσε νὰ διαπαιδαγωγηθῇ μὲ τὰς εὐρείας σκέψεις, μὲ ἐλευθεροφροσύνην, μὲ ἀφοσίωσιν... ὅχι πρὸς ὠρισμένον ἄτομον ἀλλὰ πρὸς τὴν πατρίδα.

Τὸ νὰ μὴ φροντίσῃ ἐπίσης νὰ ἔχῃ καὶ ἐφέτος καθηγητὴν τοῦ γυμνασίου ὡς τὸν κ. Δρακοντίδην, εἶνε ὡς νὰ θέλῃ νὰ εἴπῃ: Δὲν μ' ἀρέσουν ἄνθρωποι πεπαιδευμένοι, ἐμπειροί, εὐθεῖς.

Διότι ἡ ἀφορμὴ τῆς ὁποίας, ὡς γνωρίζομεν, προβάλλει διὰ τὴν μὴ ἀναίμακτον τῆς συμφωνίας ἰδίως μὲ τὸν τελευταῖον—ὅτι δὴθεν ὁ ἴδιος ὑπεβόλη παραιτησὶν—εἶνε ἀπλῶς κολοῦθα μὲ τὴν ῥιγανή.

Καὶ ἡ ἄλλη «ἀποφάσις», περὶ ἐλαττώσεως τοῦ μισθοῦ τῶν καθηγητῶν τῆς φυσικῆς καὶ τῶν μαθηματικῶν, ἐστὶν καὶ κατὰ πέντε ἢ δέκα λίρας, δείκνυει καὶ αὐτὴ ὅτι ἐδῶ τὰ πράγματα εἶνε ἄωποταμῶν. Ἀλλοῦ μετὰ ἑπτα εἰς εὐδοκίμον ὑπηρεσίαν λαμβάνουσιν οὐκ ἔτι μισθὸν ἐδῶ τὸ ἐναντίον.

ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΕΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΟΙΚΟΥ

ἐκλείπει ἀλλεῖψαι ἀπηγόρων.

Δελτία τοιχοκολληθέντα καθ' ὅλην τὴν πρωτεύουσιν καὶ τὰς ἄλλας πόλεις τῆς Ὑλλανδίας τὴν 11 λήγοντος ἀγγείλαν ὅτι αἱ ἑλπίδες τῆς Βασιλίσσης Βικτωρίας ἐπαυσαν—μὲ ἄλλας λέξεις ὅτι ἡ βασίλισσα ἐπαθε πάλιν ἀπειβολήν. Οἱ ἰατροὶ ἀπέδωσαν τὸ κακὸν εἰς μικρὰν ἀσθένειαν αὐτῆς κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας.

Ἀπαρηγόρητος εἶναι ὁ ὁλλανδικὸς λαὸς μένων ἀκόμη ἀνευ διαδόχου. Μία ἐφημερίς ὡς ἐξῆς ἐκφράζει τὸν πόνον τῆς: «Πάλιν ἡ ἀκριβὴς ἀγαπωμένη βασίλισσά μας, ὁ βασιλικὸς μας οἶκος, τὸ ἔθνος μας ἀπογοητεύονται εἰς εὐτυχὴ προσδοκίαν. Ἡ ἀπογοήτευσίς αὕτη εἶνε πολὺ βαρεία ἢ ὥστε νὰ ἐκφρασθῇ μὲ λέξεις. Αἱ πρῶταί μας σκέψεις εἶνε διὰ τὴν βασιλισσάν μας—δι' αὐτὴν αἱ εὐχαιρύνονται εὐχαί μας. Ἀπὸ τὴν καρδίαν τοῦ ἔθνους εὐχαιρύνεται προσευχὴ θ' ἀέλλῃ ἄνω.»

Ἡ Βικτωρία εἶνε τώρα ἀκριβῶς εἰκοσὶν ἔτιων. Διεδέχθη εἰς τὸν θρόνον τὸν πατέρα τῆς κατὰ τὸ 1890, τυπικῶς δὲ ἀνεγνωρίσθη βασίλισσα τῶν Κάτω Χωρῶν τὴν 6 Σεπτεμβρίου, 1898.

Τὴν 7 Φεβρουαρίου, 1901 ἡ νεὰ βασίλισσα ἐνυμφεύθη τὸν Πρίγκιπα Ἐρρίκον τοῦ Μεκλεμβούργου Σβέριν. Καὶ ἀκόμη δὲν ἀπέκτησε τέκνα.

Ἐάν δὲ ἀπεθάνῃ ἀνευ διαδόχου, ὁ οἶκος τῆς Ὁράγγης, ὅστις βασιλεύει τῆς Ὑλλανδίας ἀπὸ τοῦ ἐνδεκάτου αἰῶνος, θὰ ἐξαλειφθῇ.

ΓΑΡΑΧΑΙ Εἰς ΚΑΘΗΜΕΡΑΝ.

Λονδίνον, 8.

Ὅχλοι ἐργατικῶν ἀνευ ἐργασίας, οἱ πλείστοι τῶν ὁποίων μαθροὶ καὶ Ἰνδοὶ ἐδημιούργησαν ταραχὰς εἰς Ἀκρωτήριον, λεηλατήσαντες διάφορα καταστήματα.

ΤΑ ΔΙΚΑ ΜΑΣ

ΜΙΑ ΔΙΑΔΕΞΙΣ

ΠΕΡΙ ΚΥΠΡΟΥ

ΕΙΣ ΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟΝ.

Τὸ Βῆμα, τοῦ Λονδίνου (τὸ ἐθνικὸν ὅργανον τῶν φιλελευθέρων) ἐκ τῆς 21 Ἰουλίου, 1906, δημοσιεύει τὰ ἑξῆς περὶ τῆς Νήσου μας:

«Η ΓΑΡΑΜΕΛΗΜΕΝΗ ΚΥΠΡΟΣ»

«Ποιοῦμενος διάλειψιν ἐπὶ τοῦ ζητήματος «τῆς Κύπρου» ἡ σχίσαις αὐτὴς πρὸς τὴν Ἀγγλίαν, ἐνώπιον τοῦ Ἐμπορικοῦ Κέντρου τοῦ Λονδίνου, ἔχει ὁ κ. Χριστοδούλος Σωζός, ὁστις εἶναι μέλος τοῦ Κυπριακοῦ Νομοθετικοῦ Συμβουλίου, εἰπεῖν ὅτι ἡ Ἀγγλία ἀνέλαβε νὰ πληρώσῃ τὸν λεγόμενον Φόρον τῆς ὑποτέλειας ἐκ μέρους τῆς Νήσου πρὸς τὴν Πόλιν. Ὁ φόρος ἀνέρχεται εἰς 92,799 λίρας στερλίνων, καὶ ἡ Ἀγγλία ὡσαύτως ὑποσχέθη νὰ συλλέγῃ ἐκ Κύπρου οὐχὶ πλέον τῶν 130,000 στερλινῶν, παντὸς περὶ πλέον πλεονάσματος, ἐάν τοιοῦτό ἐγγίνετο, ἀπειλομένου νὰ δαπανᾷται εἰς βελτιώσεις ἐν τῇ νήσῳ. Ἀλλὰ τῶρ αὕτη συλλέγεται ἐκ Κύπρου περὶ τὰς 210,000 στερλίνων, ἐκ τῶν ὁποίων εὐδὲ μὲν δαπανᾷται πρὸς βελτιώσεις τῆς νήσου καθ' ὁσονδήποτε τρόπον, εἴτε πρὸς ἐλάττωσιν τῶν βαρέων φορτίων, εἴτε πρὸς ἐισαγωγὴν ζωτικῶν μηχανημάτων διὰ τὴν ἀρχιγένον γεωργίαν τῶν ἐν ὑπάρχει ἀσυνεμικτῇ προστασίᾳ εἰς τὸ ἐσωτερικόν, καὶ ἀδύναμι βεβήλια παρὶσχύει εἰς τὰς βιομηχανίας τῆς. Ἐν συντομίᾳ, τῇ νήσῳ ἐπαίσχύεται παρημέλεια».

Β' ΕΦΟΣ' ΕΝΤΟΣ ΒΟΘΡΟΥ

Τῇ Γαίτῃ, περὶ τὴν 11 π. μ. ἰδίαί τινος φρικαλεότητος ἀπρόοπτον συνέβη ἡ ἀπὸ τῆς συνοικίας Τσιπώρου εἰς τὸν οἶκον σιδηροδρομοῦ τιος. Τὸ μικρὸν τέκνον τοῦτου, ἡλικίας μόλις 13 μηνῶν, ἐπεσεν εἰς τὸν βόθρον τῶν περιττωμάτων. Οἱ οἰκτοὶ μετ' ἐλπίον ἀντιληφθέντες τὸ γεγονός ἐγίνοντο ἐξω φρενῶν. Πλήθη γυναικῶν συτρίβοντο, καὶ εἰς ἄνθρωπος μετὰ διαφόρους ἀποπειράς, κατάρθων ἐν ἀναστροφή ἀνασθῆναι τὸ μικρὸν καθ' ὅσον ἱμῖνεν εἰς τὸν λάκκον περὶ πρὸς μίαν ἡμέραν ἡ ἐλαφροσύνη του καὶ τὸ ὅτι ἐπεσεν ἀνάσκελα τὸ ἴσως, ἐκ τῆς οἰκίας ἐκίχοντο. Ὁ βορθὸς τοῦ ἱπποδρόμου Λετροῦ καὶ ὅσοι λατρεῖ καί πρὸς πλησίον κληθέντες ἐπείσαν, καὶ ὑπὸ τὰς φροντίδας τῶν τῶν μικρὸν ἀνέλαβεν μετ' ἐλπίον. Ὁ λοχίας Φίλιππος τῆς ἀστυνομίας εἰδείξει δραστηριότητα καὶ συμπεριφορὰν πολὺ ἀξέπαινον εἰς τὴν περιστάσιν ταύτην.

Εὐνοικιάζεται κάποιος τῆς Δεκεμβρίου, 1906, ἡ ἐν Ἀγίῳ Ὁμολογηταὶς ἐξοχικὴ διώροφος οἰκία τοῦ κ. Ἀχιλλέως Χριστοφίδου, μετὰ ἡ ἀνέυ τοῦ κήπου, ἡ κατοικοῦμένη ὄν ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Βεναν. Διὰ πλειοτέρας πληροφορίας ἀπαταθῆτω ὁ βουλομένης πρὸς τὸν ἰδιοκτήτην κ. Ἀχιλλέα Χριστοφίδην.

Η ΓΡΑΜΜΗ ΛΑΡΝΑΚΟΣ

Μία συνέντευξις μετὰ τὸν Διευθυντὴν τῶν σιδηροδρόμων.

«Δὲν βλάπτεται ἡ Ἀμμοχώστος»

Ἐπὶ τῆς νύκτας φάσεως τοῦ μελετωμένου σιδηροδρόμου Λευκωσίας Λάρνακος, δηλαδὴ τῆς ἀναλήψεως τοῦ ἔργου ὑπὸ τῆς γαλλικῆς ἐταιρείας Ντυκαδὶλ, συνωμίλησάν μεν προχθὲς μετὰ τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Σιδηροδρόμων τῆς Νήσου.

Ἐν πρώτοις, ὡς πρὸς τὸ περιβήτητον πρόβλημα, μήπως ἡ σχεδιαζομένη γραμμὴ ἐλαφρὰ τὰ ἐν Ἀμμοχώστῳ ἔργα καὶ γὰρ δακώσῃ δαπάνην 200,000 ἱρῶν καὶ πλέον, ὁ κ. Νταῖν μᾶς ἐξέφρασε τὴν πεποιθήσιν ὅτι τοιοῦτος κίνδυνος δὲν ὑπάρχει. Ἡ γραμμὴ Λευκωσίας Λάρνακος θὰ διέλθῃ διὰ πλείστον μεγάλων χωρίων καὶ θὰ δύναται νὰ καλύπτῃ τὰ ἔξοδα τῆς κύριως διὰ τῆς κινήσεως τῶν ἐπιβατῶν (καθὼς συνεπέρανε καὶ ὁ γάλλος μηχανικός, ὡς ἐγράφομεν.) Ἐν ὧς πρὸς τὰ ἱκανοποιήματα ἡ προτιμητέα ὁδὸς θὰ εἴη πάντοτε ἡ Ἀμμοχώστος διὰ τὸν ἐξῆς σπουδαῖον τεχνικὸν λόγον.

Ἡ κλίσις τῶν ὑψομάτων τοῦ ἰσάφους, εἰς τὴν γραμμὴν Λάρνακος εἰς περίπου διὰ πλάσια τοῦ τῆς γραμμῆς Ἀμμοχώστου, οὕτως ὥστε ἡ ἐν τῇ αὐτῇ δύναται νὰ μεταφέρῃ 200 τόνους, μετὰ 100 θὰ εὐαταῖ νὰ μεταφέρῃ ἐν τῇ αὐτῇ τῆς γραμμῆς Λάρνακος. Καὶ διὰ τὴν μεταφορὰν γεννημάτων ἡ τελευταία γραμμὴ εἰς θὰ δύνηται νὰ μεταφέρει τὰς ἀπαιτούμενας ἔχουσι νὰ διατρέχωσιν 26 μίλια ἀπέναντι 36 ἀπὸ τὰς οἰκιστικῆς ὁ πόντος, καὶ τῶν ὁποίων τὰ ἀγῶγια εἰς ἀσυχρίτως εὐθηνότερα.

Ἡ ἱσοπέδωσις τοῦ ἰσάφους καλὴν εἶναι ἀδύνατος διότι θὰ ἀπιδυνῇ δαπανηροτάτη.

Ὁ κ. Νταῖν ὑπελέγησι τὴν δαπάνην τῆς γραμμῆς Λάρνακος ἀπὸ τῶν 50,000 ἱρῶν (μικρὸν ποσὸν τὴν ἀναβιβάζει ὁ γάλλος μηχανικός) καθὼς ὡς ὑπολογίζει τῆς ἐγκαταστάσεως ἔργων καὶ σταθμῶν. Ἡ ἐταιρεία Ντυκαδὶλ εἰς πράγματι καλὴ ἐταιρεία. Πῶς θὰ ἐπιτύχῃ δὲν, τοσόν εὐθηνίαν εἰς τὸ ὅλιν, ἀγνώστο. Δὲν νὰ ἐθελούμεθα ὅτι τὸ εὐθηνὸν πράγμα κατὰ τὰ κατὰ οὐσίαν ἀκριβέστερον τοῦ «ἀκριβοῦς» Ταῦτα ὁ κ. Νταῖν μᾶς ἀπηντήσεν εἰς ἐρώτησίν μας κατὰ πόσον εἶναι βάσιμος τὸ λεγόμενον ὅτι οἱ γάλλοι κάμνουσιν εὐθηνὰ τὰ τελευτὰ ἔργα.

Οὐχὶ μικρὰς σπουδαιότητος εἶναι τὸ ζήτημα τῆς ἀπαλλοτριώσεως τῶν γαιῶν δι' ὧν ἡ γραμμὴ θὰ διέλθῃ. Εἰδικὸς νόμος δέον νὰ ψηφισθῇ ἐπικτείνων καὶ διὰ τὴν γαλλικὴν ἐταιρείαν τὰς διατάξεις τοῦ ὑπάρχοντος, διὰ νὰ μὴ εὐρεθῇ αὕτη ὑπεχρεωμένη νὰ πληρώσῃ ὑπερβολὰς ἀποζημιώσεις, καθόσον ἡ γραμμὴ δὲν εἶναι δημοσία ἀλλ' ἰδιωτική.

Ἐν τέλει, εἶπε φυσικώτατον ὅτι ἡ ἐταιρεία ἀπαιτεῖ ὅπως ἡ Λάρναξ συμμετέλῃ εἰς τὴν ἐπιχείρησιν μετὰ 20,000 ἱρῶν.

ΔΥΟ ΘΩΜΑΝΟΙ ΕΞΟΡΙΣΤΟΙ

Τὸ Σάββατον ἀφίκεντο ἐκ Λάρνακος εἰς Λευκωσίαν ὁ Φαῖκ Πασαῆς, ὁθωμανὸς ναυάρχος, καὶ ὁ Φαῖχ Μπέης, υἱὸς τοῦ μακαρίτου ὑπουργοῦ τῶν ναυτικῶν τῆς Τουρκίας Χασάν Πασα, ἐννοουμένου τοῦ Σουλτάνου.

Οἱ δύο διακεκριμένοι ὁθωμανοὶ εἰς ἐξορίστοι ἐκ Τουρκίας, διαμένοντες διὰ ἀπο τινος ἐν Λάρνακι. Ἐν Λευκωσίᾳ κατέλυσαν εἰς τὸ ἀρμενικὸν ξενοδοχεῖον ὅθεν ἀνεχώρησαν ἐπαλθόντες εἰς Λάρνακα τὴν Δευτέραν.

ΑΝΑ ΤΗΝ ΓΗΝ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ—ΠΑΡΑΔΟΣΑ

Πρωτοφανὲς Διαιθήκη.

Πρὸ τινων ἡμερῶν, ἀπέβλεψεν ἐν Λονδίνῳ τῆς Γαλλίας, πλουσιωτάτη γυνὴ ἡλικίας ὀγδοήκοντα καὶ τριῶν ἐτών. Ἡ διαιθήκη τῆς ἐνοχλεῖται ἐν τῷ δικαστηρίῳ περιέχει καὶ τὴν ἐξῆς διάταξιν:

«Ἀφίνω εἰς τὸν λατὸν Χ. εἰς ἀμοιβὴν τῶν ἐκφωτισμένων φροντίδων του, εἰς τὰς ὁποίας ὀφείλω τὴν μακροβιότητά μου πᾶν ὅτι θὰ ὑπάρθῃ ἐντὸς μικροῦ κωδωκιδίου, ὅπερ εὐρίσκειται ἐν τῷ κατ' ἐνί μου.»

Τὸ περὶ οὗ τοῦ λόγου ἐπιπλέον παραδοθέν, εἰς τὸν λατὸν καὶ ἀνοχθὲν ὡς αὐτὸ περιείχεν ἀθικτὰ ὅλα τὰ φάρμακα, τὰ ὅποια ὁ λατὸς εἶχε παραγγίλει διὰ τὴν πιλάντιδα, αὐτοῦ ἐν διαστήματι δέκα ὁλῶν ἐτών.

Τὰ εἰσοδήματα τοῦ

Πατριάρχου.

Ὁ Ποπιδονόσιφ, ὁ τῆς Αὐτοκρατορικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ρωσσίας, εἶναι ἀκόμη ἐκ τῶν πλέον καλοπληρωνομένων ὑπαλλήλων τῆς Ρωσσίας.

Ἐσχάτως, ἐξώφλησι τοῦς λογαριασμοῦς τοῦ παρελθόντος ἔτους, λαβὼν ἀπὸ τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ Ταμείου τὰ ἑξῆς μικρὰ ποσά: εἰς 158,800 φράγ, διὰ μισθόν, 75,600 φρ. δι' ἐνοίκιον τῆς οἰκίας του, 5,000 φρ. δι' ἐπιβιβασμοῦς τῶν ἐπιπλῶν του, 700 φρ. δι' ἔξοδα καθαρισμοῦ τῆς χιόνης, ἔξοδον τῆς οἰκίας του καὶ 600 φρ. διὰ νὰ καταστρέφῃ τὰ ἱντεμα τὰ ὅποια ἐισβάλλουν εἰς τὴν οἶκίαν του.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Κύριε Συντάκτα,

Εὐχαριστήθητε νὰ ἐκφράσω διὰ τῶν στηλῶν ὑμῶν ἐν ἀσθημα βαθύτατον, τὴν θερμὴν μου εὐγνωμοσύνην πρὸς ἑαυτοὺς τοῦς κύκλους τῆς Λευκωσίας, εἰς τινὲς καθ' ὅσον τὸ διάστημα τῆς τριτοῦς διαμονῆς μου καὶ μέχρι τελευταίας ὥρας φιλικὴν καὶ εὐχέλαν μοι ἐπεδειξαντο σχέσιν. Ἀπὸ καρδίας εὐγνωμονῶν, αἰσθάνομαι ὅτι τοῦτο εἶναι ἴδιον τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ, οὗ ἡ ψυχὴ μακρὰν τοῦ ψευδοῦς πολιτισμοῦ διατηρεῖ εἰς ἀδόλον καὶ εὐκρινὴ τὴν ἑλληνικὴν ἰδιότητα.

ὁ Ὑμέτερος,

Χ. Ν. ΔΡΑΚΟΝΤΙΔΗΣ.

Ἐν Λευκωσίᾳ, τῇ 27 Ἰουλίου, 1906.

Ο ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΣ ΜΟΡΦΟΥ

Επεθεώρησις της υπό κατασκευ-
ήν γραμμής.

Διασκεδαστική έκδρομή μέχρι
του σημείου της στρώσεως.

Ἡ γραμμή Μορφου ἀνοίγεται εἰς τὴν
δημοσίαν, χρήτιν πιθανώτατα κατὰ τὴν
1ην Ὀκτωβρίου ὡς μᾶλλον εἰπὲν ὁ Διευ-
θυντής, ἐὰν μὴ ἐπιβραδύθῃ ἡ ἀποστολὴ
ὀλικοῦ ἐξ Ἀγγλίας.

Ἐνα ταξίδι, ὅπως τῶρα ἐπὶ τῆς
γραμμῆς αὐτῆς εἰς ἀπολαύσις ἀρκετά
πρωτότυπος, καὶ τοὶ εἰς συγχρόνως εἰς
μικρὸς ἀθλός. Πρέπει νὰ ἔχετε τὴν ἀ-
τοχὴν νὰ καθήσετε ἐπὶ ὑπαίθριον βα-
γιοιοῦ, τὸ πολὺ ἐπ' αὐτὴν εἰς μίαν καρέ-
κλαν μὲ τὴν ὁποίαν, σὰν ὑποχρεώσῃ,
ἀπὸ τὸν σταθμὸν τῆς Λευκωσίας.

Ἡ ὥρα τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ τρα-
μου κατ' ἐλάχιστην κυμαίνεται ἀπὸ τῶν
8—10 π.μ. Πρέπει πρὸς τούτοις νὰ
ἔχετε τὴν τύχη νὰ εἰσέλθῃτε ἐν γωνίᾳ
ἐμπρὸς ἀπὸ τῆς ἀτμάμαξας. Βλέπετε
τοτε τὴν γραμμὴν ἀεὶ ἐκτεταμένην καὶ
ἀαρηχλωμένην, καὶ τὰ περικυβερταμένα
καὶ ἀπειράριθμα ὑψώματα ἀπὸ τῆς μᾶς
ὁροσειρᾶς εἰς τὴν ἄλλην. Δέδρα ἰσάχι-
στα. Φαίνεται ὅμως εἰς ὁλοκλήρῃ κα-
ρυφογραμμαι καὶ ράχεις τῆς νοτίου ὁρο-
σειρᾶς.

Ὡς θέαμα ὡραία εἶνε καὶ ἡ κοκκίνη,
εὐρυτάτη, καὶ ἀμείπτου ἐκαστοῦτος πε-
δίας τῆς Τριμυθιάς, ἡ ὁποία ξεχωρίζῃ
ἐξ ἁφῆς ἀπὸ τὴν ἄλλην.

Τὸ τραίον προχωρεῖ μέχρι αὐτοῦ τοῦ
ἀκροῦ τῆς γραμμῆς, ἤτοι μέχρι ἐξ ἀν-
γλικῆς μιλίου ἐντιθέθεν τῆς Κατωκωπιάς.

Ἡ γραμμή ἔως ἐκεῖ ἔχει μακρὸν ἀν-
δρὸν σιδηρῶν. Εὐθετεῖται πρὸς ὀλίγα. Μέχρι
ἐξ Αὐλώνας ὑπάρχουν 31 γέφυραι καὶ
ὀχίτοι—ἀπ' ἐκείνου τοῦ ὁποίου οἱ
πλημύραι τῆς Μιτσασρίας ἐβίβαζαν.

Ἡ ἀνωτέρα σιδηροδρομικὴ γραμμή
οὗτος ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν τῆς Ἀμμο-
χώστου εἶνε προδύλος. Ἐν τούτοις ἐκ-
οισις πρὸς ὀλίγωτερα. Ἡ Κυβερνητικὴ ἐπι-
τήμησις νὰ μὴ διδῇ εἰς ἐργολαβίας τὰς
διαφορὰς ἐργασίας.

Αἱ ἐπιχωματώσεις εἶνε πολυαριθμοί,
σιδηροδρομικαί, καὶ μερικαὶ πανύψηλοι καὶ
μεγάλου μήκους. Ἀπὸ Αὐλώνας δὲ με-
χρι Κατωκωπιάς ἡ γραμμή βαίνει ἐπὶ
τεχνητοῦ ἐδάφους ἐντὸς τῆς συμβολῆς
διαφορῶν χιμάρρων. Ἡ ἐπιχωματώσις
εἶνε ἐκ μεγάλων ποταμιῶν, πετρῶν καὶ
αἰτρίων γέφυραι διαδέχονται ἐκεῖ ἡ
μία τὴν ἄλλην.

Δυστυχῶς ἡ γραμμή ἐχαραχθῇ οὕτως
ὥστε φαίνεται ἀποφύγιστα τὰ ἐν τῇ
μεταξὺ τόσα χωρία καὶ ἐπευδύστα πρὸς
τὴν Μορφου. Σταθμὸς μὲν εἰς τὴν Τρι-
μυθίαν ὑπάρχει καὶ τὸ κτίριόν του εἶνε
κατὰ τὸ ἡμίσην τελειωμένον. Ἀπλὰ
δὲ στάσεις διὰ τὰ βραδία τραίνα εἰς Γε-
ρόλακον, Ἀκάκι, Αὐλώνας.

Τὸ σπουδαῖον εἶνε ὅτι οἱ χωρικοὶ δύναν-
τὼν περιγύρων ἀπὸ τῶρα ἐρρίχθησαν
τῶν τραίων, μὲ τὴν ἐλάττωσιν, μάλιστα
τῶν δι' ἐμπορεύματα ναύλων. Καθη-
μερινῶς φορτία πρὸς τὴν φέρουσι εἰς
Λευκωσίαν καὶ μέχρι Ἀμμοχώστου.
Εἶνε ἐνθουσιασμένοι διότι τὰ φορτία τῶν
τούς παραδίδονται εἰς εὐνοήποτε μέρες

τῆς Λευκωσίας θέλουσιν. Οἱ δνοὶ τίθεν-
ται πλέον εἰς ἀποστράτειαν. Προ-
θύμως δὲ οἱ χωρικοὶ προσφέρονται νὰ
πληρώσωσιν εἰσιτήρια, ὅπερ ὅμως δὲν
καθιερώθη ἔτι. Ὁ Διευθυντής τῆς κυ-
κλοφορίας ἔδωκεν ὁδηγίαν εἰς τοὺς κα-
τωτέρους νὰ παρέχῃσι πᾶσαν εὐκολίαν
εἰς τοὺς χωρικοὺς, πρᾶγμα ἐνθαρρύνον
τὴν κίνησιν.

Ἀλλ' ἡ ζωὴ τῶν κατωτέρων ὑπαλ-
λήλων εἶνε κατὰ παραπάνω ἀπὸ μαρτύ-
ριον. Οἱ πλείστοι εἶνε ὑποχρεωμένοι νὰ
ἐργάζωνται ἀπὸ πρωίας μέχρι ἑσπέρας
ἔχοντες πλέον ὑπὸ ἥλιον φλέγοντα, ἀλλὰ
προξινούντα παραφροσύνην, ἀνεύχοντες
σκάς ὑπὸ τὴν ὁποίαν ἐν ἀνάγκῃ νὰ κα-
ταργῶσιν. Εἶνε δὲ σκλάβοι τῆς δου-
λειᾶς οἱ ὑπάλληλοι αὗτοι, καὶ δεικνύον-
ται εὐφραίνονται εἰς τὴν ἐργασίαν τῶν
ἑλπιζόμεν ὅτι θὰ τῇ τέρμα εἰς τὰς
ἀποτίνους τρομερὰς οἰκονομίας πρὶν χά-
του, τὸ θάρρος καὶ ὁ σιδηροδρομὸς εὐρε-
θῇ μὴ ὡραῖον πρὸς τὸν χωρὸς προσηκό.

ΜΙΑ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΚΗ

Τὴν μεθαύριον Δευτέραν εἰς τὸ Λεω-
κωσίον, θα γίνῃ ἡ ἀνάκρισις ἐπὶ τῇ
ἀγωγῇ τοῦ ἀδελφοῦ, τῆς ἀνηθιότητος κατὰ
τῆς ἐνταύθα δυνάμεως τῆς ἐφημερίδος Ζα-
μαῦ, ὑπὸ τῶν Μεσο-ἡμερῶν, ὑποψήφου
βουλευτοῦ, τοῦ Γαλλήπ ἐφ. Ιατροῦ,
καὶ τοῦ Ἀρχι-ἐφ. Ἐκ μέρους τῆς ἀπὸ
γορίας εἶνε ὁ κ. Π. Κωνσταντίνος. Ἐκ
μέρους δὲ τῆς ὑπερασπίσεως ὁ κ. Σ. Ὁ
ἀλῆς.

ΤΑ ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ

Τὸ ἀγγλικὸν κοινοβούλιον
ἀνεβλήθη.

Δουλίν, 6 Αὐγ.

Ἡ Κυβερνητικὴ πλειοψηφία κατήλ-
θεν εἰς 5 κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ προ-
ποιοιτικοῦ νομοτομίου τῶν ἐμπο-
ρικών διαφορῶν.

Ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ τοῦ Κοινοβουλίου, ὁ
ἐναντὶς συντηρητικῶς ἔλαβε ψήφους
4593, ὁ φιλελεύθερος Γέιστ 3903. ὁ
δὲ ἐργατικὸς Σιμλάν 1436.

Τὸ Κοινοβούλιον διέκοψε τὰς ἐργασί-
ας του μέχρι τῆς 23 Ὀκτωβρίου.

ΑΣΘΕΝΕΙΑΙ

ΤΟΥ ΣΤΟΜΑΤΟΣ

Κωνσταντίνος Παντελίδης
Ὀδοντοεὐεργετής.

Διπλωματοῦχος τοῦ Βασιλικοῦ Ἰατρο-
συνεδρίου τῆς Ἑλλάδος.

Ἐφαρμογὴ τῶν νεωτέρων ἐπιστημο-
νικῶν μεθόδων διὰ τὴν θεραπείαν πασῶν
τῶν ἀσθενειῶν τῶν ὀδόντων.

Ἐξαγωγή ἀνώδυνος τῶν ἐξαρμένων
ὀδόντων.

Τεχνηταὶ ὀδοντοστοιχίαι.

Τοὺς ἀσθενεῖς δέχεται εἰς τὸ οἶκον
ἐν τῇ ἐξοχῇ τοῦ ἐξοχίου τῆς χήρας κυρίας
Μ. Γερμεῖας παρὰ τὸ νέον ἀνοίγμα.

(Διαμονὴ ἐν Λευκωσίᾳ ὀλίγων ἡμερῶν.)

"ΚΥΠΡΙΟΣ"

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ

Κ. Φυλακτοῦ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

(Προπληρωτέα.)

Εἰς τὰς πόλεις τῆς Κύπρου

Εἰς τὰ χωρία

Διὰ τοὺς Δημαδιοδασκάλους

Ὅπου δὲν ὑπάρχουν ταχυδρομεῖα

Εἰς τὸ Ἐξωτερικόν

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἀγγελίαι: ὁ στίχος

Διατριβαί: ἰδιαιτέραι συμφωνίαι.

Κυβερνητικὰ ἔγγραφα ὁ στίχος πρὸς 3 πέν.

Τὰ χειρόγραφα

δὲν ἐπιστρέφονται.

ΓΡΑΦΕΙΑ

Ἐν τῇ Στοᾷ Φανερωμένης.

ΑΙΩΝΙΑ ΩΡΑΙΟΤΗΣ

Δὲν εἶνε διβαίως ὑπερβολὴ ἂν εἴπη
κανεὶς ὅτι ζῶμεν εἰς τὸν αἰῶνα τῆς αἰ-
ωνίας νεότητος τῶν γυναικῶν. Αἱ γυ-
ναῖκες τοῦ Νέου Κόσμου αἱ νεωτέρου-
σαι εἰς ὅλα δὲ ἦτο δυνατόν παρὰ νὰ νε-
ωτερίζουν καὶ εἰς τὸ ζήτημα τῆς σω-
ματικῆς καλλονῆς, τὴν ὁποίαν ἐπέτυ-
χον νὰ παρατείνουν σχεδὸν μέχρι θαύ-
ματος γῆρας. Αἰωνία νεότης βασιλεύει
τῇμερᾷ εἰς τὰς ἀντιπροσώπους τοῦ
πέρα. Ὁκεανοῦ ὡραίου φύλου—τόση
καὶ τοιαύτη νεότης ὥστε πολλάκις νὰ
συγγίεται ὅτι μόνον ἡ θυγάτηρ μετὴν
μητέρα τῆς ἀλλὰ καὶ ἡ ἱγυὴν τῆς
μάμης τῆς. Παρ' ὅλην τὴν ηλεκτρικὴν
ζῆν τοῦ αἵματος, τὰς βιολογικὰς ἀνάγκας
καὶ συγχρηστικὰς, ἡ νεωτέρα γυναῖς
καταφέρει νὰ ποτελέσῃ ἰδιαιτέρον τύπον
ἀκαταίτητος καὶ σφριγώτης ὑπαρξέως καθ' ἡ-
μέραν τὰ ἔτη τῆς ζωῆς τῆς. Οἱ ἱατροὶ
τῆς καλλονῆς ὑπερπληθύνθησαν καὶ
δύο καὶ πλέον ἀπιστεύουσιν ἀληθῶς δού-
λειαι καὶ γίνονται ἐκατομύριοι. Ἐ-
κατὰ τὴν Ἀμερικανίαν, ἰσοβαρὴν ἐκαστῇ
ὡς συμπλήρωμα τῆς ὁλῆς σωματικῆς
διατήσεως, ἔχει τὰς συμβουλὰς τοῦ ἱα-
τροῦ τῆς καλλονῆς.

Πᾶσα καρατομία τῆς φύσεως καὶ ἔλα-
χίστη, παρεμβαλλομένη καὶ ἐμποδίζουσα
τὴν συμπλήρωσιν ὡραϊότητος κατὰ τὸ
ἀρχαῖον ἑλληνικὸν πρότυπον, πρέπει νὰ
φύγῃ ἀπὸ τὸ μέσον καὶ φύγῃ διὰ τῆς
ηλεκτρικῆς θεραπείας τῶν θεραπευτηρί-
ων τῆς καλλονῆς.

Ἐξωτερικῶς ἡ Ἀμερικανὶς κάμνει
πᾶν, ὅτι ἐπιβάλλει τὴν θεραπευτικὴν καὶ τὴν
καλαίσθησιν ὅπως διατηρῇ τὰ χαρακτη-
ριστικὰ τῆς ἀρμονικὰ καὶ τέλεια.

Ὡς πρὸς τὰς ἐσωτερικὰς δὲ δυνά-
μεις τῆς ταύτας ἀναπτύσσει καὶ τὰς δι-
ατηρεῖ διὰ τῆς κανονικῆς διαίτης, τῶν
ὑπαίθριων ἀσκήσεων καὶ θλῶν τῶν λε-
πτομερειῶν τῆς ὁποίας ἐπιβάλλει ἡ ὑγι-
εινὴ. Οἱ παρακολουθεῖντες τὴν ἐξέλιξιν
τῆς Ἀμερικανίδος ὑπὸ καλαίσθησιν
ἐποφιν, βιβαιώνουν, ὅτι δὲν εἶνε πολὺ
μακρὰν ὁ χρόνος, κατὰ τὸν ὅποιον τὰ
ἔτη ἐνδεμῶν ἐπὶ βραδίαν θὰ ἔχουν ἐπὶ τῶν
ὑπερκατανάλων γυναικῶν.

Ο ΛΟΡΙΟΣ ΚΡΟΜΕΡ ΚΑΙ ΤΟ ΤΡΟΟΔΟΣ

Τέ μελετᾶται ὑπὸ τῶν δύο Κυβερνήσεων.

Πλοκα ταχύτητος 28 μιλίων. —

Ἡ κυβέρνηση καὶ οἱ τοῦρισται.

Ἡ Κυβέρνησις τῆς ἡμετέρας εὐρίσκειται ἀπὸ τινος πλείον ἢ ἄλλοτε εἰς ἄλληλο γραφία, μετὰ τοῦ Λορδου Κρομερ, ὅστις ἀνυπομονεῖ ἤδη ἐν πρώτοις καὶ ἀποσθῇ ἐπὶ τοῦ Τροοδου θεραπευτήριον δια τοὺς ὑπηρετοῦντας ἐν Αἰγύπτῳ ἀγγλους.

Ἐκτὸς τούτου, αἱ δύο Κυβερνήσεις συνεννοῦνται νῦν πῶς καὶ καταστή τὸ Τροοδος ἐξοχικὴ διαμονὴ διὰ τοὺς ἀγγλους ὑπαλλήλους τῆς Αἰγύπτου καὶ τὸν λοιπὸν κόσμον. Τοῦτο θὰ ἐπιτυχῇ νητο 1) διὰ ἐξισοδωσίων τελείων, 2) διὰ σιδηροδρόμου μέχρι Τροοδου, 3) διὰ ταχείας συγκοινωνίας μεταξὺ Αἰγύπτου—Κύπρου.

Ἐγράψαμεν ἤδη ὅτι ὁ κ. Οὐίλκεξ θέλει ἀναλάβῃ τὴν ἐστῶσιν τῆς γραμμῆς Τροοδου. Ἡ Κυβ. ὅμως προτιμᾷ νὰ ἐκτελέσῃ αὐτὴ ἔργον τόσον προσδόφορον. Ἀτυπία ταχύτητος εἰκοσι πέντε μιλίων τὴν ὥραν, ἐκ τοῦ εἶδους τῶν μεταξὺ Βριδείας—Ἀλεξανδρείας, θὰ μεταφέρουσιν ἐπιβάτας, ὥστε ἐντὸς 10 ὥρῶν θὰ ἤδύναντο, εὐτοὶ νὰ ἰδῶσιν ἐκ Πόλεως Σαῖτ εἰς Ἀμμοχώστον.

Ἡ δὲ τελευτήτων τούτων, τὸ Τροοδος καὶ ἡ ἄρσις ἐν γένει θὰ προσέλκυσεν ἀγγλους τῆς Αἰγύπτου εἰς τὴν ταχυδρομικὴν ἔκδοσιν αὐτῶν τῶν ἐξισοδωσίων. Ἡ δὲ ἀποδοτικὴ τῶν ἐξισοδωσίων εἰς τὸν ἔλθοντα κόσμον περιττήτως εἰσιν, ἀντὶ τούτου τὸ χιμῶα ἐν Αἰγύπτῳ, πολλοὶ τῶν ὁποίων θὰ ἤθελον ἀπολαύσασθαι τῆς θέλγητρα τοῦ χιονισμένου Τροοδου, ἢ νὰ ἐπισκεφθῶσι τὰ ἱστορικὰ μνημεῖα τῆς Ἀμμοχωστου, κλπ.

Ἐννοεῖται ἀσφαλῶς ὅτι τὰ σχέδια ταῦτα ἀποτελοῦσι κατ' αὐτὰ ἀντικείμενον συλλογῆς καὶ ἀποφασιστικῆς μελέτης μεταξὺ τῶν δύο Κυβερνήσεων, καὶ ὅτι ἰδίως ἀποτελοῦσι καὶ εὐσιώδες μέρος τοῦ προγράμματος τῆς ἡμετέρας Κυβ. περὶ νηώνων τοῦ τόπου.

ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚ. ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

Διὰ τὰς τὴν παρελθούσαν ἑβδομαδα ἀποφασίσαι τὴν ἀντικείμενον τοῦ γυμνασίου ὡς νὰ ἐκτελεσθῶν ἐπιτελεῖται, διὰ τὴν προεξέτασιν τοῦ ἱερέως. Ὁ κ. Βιργάτης, μετὰ τριετὴ ὑπηρεσίαν, ἀνέλαβε τὴν ἐκτέλεσιν. Ὁ κ. Δρακοντιδης, ὡς πρὶν ἐκτελεσέν. Ὁ κ. Γαρίφιν, τῆς ἀγγλικῆς ἐκτέλεσθαι ἐπὶ ἐξαστίαν εὐδοκίμως. Ὁ κ. Π. Παπαϊωάννου τηλεγραφικῶς ἐκ Κωνσταντινουπόλεως παραιτήσιν, τὴν ἀποδοτικὴν ἀπέσυρε, τῇ μεσελεύσῃ εἰς τὸν ἑαυτοῦ φέρον ἀναλόγοντος συμφώνως πρὸς τὴν ἐν τῇ πλείστον πολιτῶν καὶ μετὰ τὴν ἐκ τῆς ἀκμῆς νὰ πείσῃ. τὴν ἐπὶ τὴν δὲ ὁ καθηγητὴς θὰ κάμνῃ τὸν ἑαυτοῦ. Εὐχαρίστως ἐπίσης εἶδον μὲν δὲ μὲν ὁ κ. Πανταχης, τῶν μαθηματικῶν. Δωρὸν ὁ φίλος κ. Χ. Παπαϊωάννου, καθηγητὴς τῆς θεολογίας. Τὸ γυμνάσιον εὐχόμενόν τὸν τρίτον καθηγητὴν τοῦ μαθηματικῶν τούτου.

ΕΥΡΕΣΙΣ ΤΑΦΩΝ ΕΝ ΛΑΜΠΟΥΣΗ

Ἐξαισία ἐπιτυχία τῶν πρώτων ἀνασκαφῶν.

Αἱ ἀρχαιολογ. ἀνασκαφαὶ ἐν Λαμπούσῃ ἐκτελέσθησαν ὑπὸ ἐκτάκτου ἐπιτυχίας.

Κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας εὐρέθησαν, ὡς ἀνέκοιψαν ὁ Γενικὸς Ἐφορος, τάφοι προϊστορικοὶ, ἑλληνικοὶ, ρωμαϊκοὶ, καὶ βυζαντινοὶ, τοῦθ' ὅπερ ἀποδεικνύει δὲ ἡ πόλις ἐκεῖ ἦτο ἀνέκαθεν ἑλληνικὴ ἐκ τῆς ἀρχαίας. Οἱ εὐρεθέντες τάφοι εἰς ἐξτετασθῶσαν ἀκμῇ. Αἱ ἀνασκαφαὶ θὰ προχωρήσω ἐν εἰς βάθος δέκα μέτρων κατὰ καθετόν.

Εὐρέθη ὡσαύτως ἐκεῖ χρυσὴ σφραγίς ἐν εἰς ράβδου κυλινδρική μῆκος ἐξ ἐκτετακτοῦ δακτύλων.

Ἡ δὲ τοῦ Πανιέρου τοῦ Μητροπολίτη Κυρήνειας ἐκτελεσθῇ εἰς τὸ δημόσιον τὸ κατὰ τὸν νόμον ἀνήκον ἐν τὴν μητροπόλιν ἐν τρίτον τῶν εὐρημάτων, ὑπὸ τὸν ἔρον ὅπως κτισθῇ ἐπὶ τοῦ Μουσείου εἰς δὲ ἀποσθῇ αἱ ἐκεῖ εὐρισκόμεναι ἀρχαιότητες. Εἰς τούτῳ ἡ Κυβέρνησις εἰνὲς προθυμίας, ἀφοῦ ἄλλως τε τὸ τοιοῦτο ὑποδεικνύεται σήμερον ὡς ἀπαραιτήτου διὰ τὴν πρόεξον τῆς ἐπιστήμης.

ΕΝΤΥΠΩΣΙΣ ΕΚ ΜΟΡΦΟΥ

— Διὰ τὸ ἔχει κανεὶς Λευκωσίτης τὸν ἑαυτοῦ μετὰ ἐκτελεσθῇ εἰς Μαρτὶν τὴν ἐκτελεσθῇ. Ὁ ἑαυτοῦ εἰς ποῦ καλῶς.

— Ἡ δὲ ἑαυτοῦ τὸν καρκινῶν μετὰ τὸν ἐκτελεσθῇ τὸν ἐκτελεσθῇ. Ὁ ἑαυτοῦ τὸν ἐκτελεσθῇ τὸν ἐκτελεσθῇ.

— Ὁ ἑαυτοῦ τὸν ἐκτελεσθῇ τὸν ἐκτελεσθῇ. Ὁ ἑαυτοῦ τὸν ἐκτελεσθῇ τὸν ἐκτελεσθῇ. Ὁ ἑαυτοῦ τὸν ἐκτελεσθῇ τὸν ἐκτελεσθῇ.

— Ἡ δὲ ἑαυτοῦ τὸν ἐκτελεσθῇ τὸν ἐκτελεσθῇ. Ὁ ἑαυτοῦ τὸν ἐκτελεσθῇ τὸν ἐκτελεσθῇ.

— Σχεδὸν ἐκτελεσθῇ τὸν ἐκτελεσθῇ. Ὁ ἑαυτοῦ τὸν ἐκτελεσθῇ τὸν ἐκτελεσθῇ.

— Ἡ δὲ ἑαυτοῦ τὸν ἐκτελεσθῇ τὸν ἐκτελεσθῇ. Ὁ ἑαυτοῦ τὸν ἐκτελεσθῇ τὸν ἐκτελεσθῇ.

— Εἰς τὴν Μαρτὶν ἐκτελεσθῇ τὸν ἐκτελεσθῇ. Ὁ ἑαυτοῦ τὸν ἐκτελεσθῇ τὸν ἐκτελεσθῇ.

— Ἡ δὲ ἑαυτοῦ τὸν ἐκτελεσθῇ τὸν ἐκτελεσθῇ. Ὁ ἑαυτοῦ τὸν ἐκτελεσθῇ τὸν ἐκτελεσθῇ.

— Ὁ ἑαυτοῦ τὸν ἐκτελεσθῇ τὸν ἐκτελεσθῇ. Ὁ ἑαυτοῦ τὸν ἐκτελεσθῇ τὸν ἐκτελεσθῇ.

— Ὁ ἑαυτοῦ τὸν ἐκτελεσθῇ τὸν ἐκτελεσθῇ. Ὁ ἑαυτοῦ τὸν ἐκτελεσθῇ τὸν ἐκτελεσθῇ.

— Ὁ ἑαυτοῦ τὸν ἐκτελεσθῇ τὸν ἐκτελεσθῇ. Ὁ ἑαυτοῦ τὸν ἐκτελεσθῇ τὸν ἐκτελεσθῇ.

— Ὁ ἑαυτοῦ τὸν ἐκτελεσθῇ τὸν ἐκτελεσθῇ. Ὁ ἑαυτοῦ τὸν ἐκτελεσθῇ τὸν ἐκτελεσθῇ.

— Ὁ ἑαυτοῦ τὸν ἐκτελεσθῇ τὸν ἐκτελεσθῇ. Ὁ ἑαυτοῦ τὸν ἐκτελεσθῇ τὸν ἐκτελεσθῇ.

— Ὁ ἑαυτοῦ τὸν ἐκτελεσθῇ τὸν ἐκτελεσθῇ. Ὁ ἑαυτοῦ τὸν ἐκτελεσθῇ τὸν ἐκτελεσθῇ.

— Ὁ ἑαυτοῦ τὸν ἐκτελεσθῇ τὸν ἐκτελεσθῇ. Ὁ ἑαυτοῦ τὸν ἐκτελεσθῇ τὸν ἐκτελεσθῇ.

Π. ΣΤΑΣΙΣ ΕΝ ΡΩΣΙΑ

55,000 ἀπεργοί.

Πετρούπολις, 6 Αὐγ. Γενικὴ ἀπεργία ἤρχισε. 15,000 ἐργάται ἐργαστασίων μένουσιν ἤδη ἀργοί. Οἱ τῶν σιδηροδρόμων Πετρούπολιως διετάχθησαν ν' ἀπεργήσωσιν τὸ μεσονύκτιον ἀπέψι, οἱ ἐν Μόσχᾳ δὲ τὴν μεσημβρίαν αὐρίον.

Ὁ διοικητὴς τοῦ κυβερνήτου Σαμάρα ἐφενεύθη διὰ βόμβας.

Πετρούπολις, 7.

Ἦδη ὑπάρχουσι 55,000 ἀπεργοὶ ἐν Πετρούπολει. Ἡ ἀπεργία τῶν σιδηροδρόμων ἀνεβλήθη.

Στρατιωτικὴ στάσις ἐν Δαστάγερ τῆς Ὑπερκαυκασίας. Στρατιώται ἐκτροβόλησαν τοὺς ἀξιωματικοὺς, φονεύσαντες 6 καὶ πληγώσαντες 4.

Ἡ ἀπεργία ματαιοῦται.

Πετρούπολις, 7.

Καίτοι 55,000 ἀπεργοὶ ὑπάρχουσι ἐν Πετρούπολει, προέβλεπον εἶναι ὅτι ἡ γενικὴ ἀπεργία δ' ἔργον θὰ διαρκέσῃ. Οἱ ἀνθρώποι εἶναι ἀποτεθέρυμνοι, εἰ δὲ ἀρχηγὶ ἀπληγισμένοι ὑπὸ τῶν ἐνεργειῶν τῆς κυβερνήσεως, τῆς νομιμοφροσύνης τοῦ στρατοῦ, καὶ τῆς ἀναβολῆς τῆς ἀπεργίας τῶν σιδηροδρόμων, ἦτοι ἡ βία τῶν κινήματός.

Στρατιωτικὴ δικτατορία.

Πετρούπολις, 7.

Ὁ πρωθυπουργὸς Στολύπι προεβλέπει νὰ πείσῃ τοὺς ἡγέτας τῶν μετρίων παθῶν φιλελευθέρων νὰ λαβῶσι μέρος εἰς τὸ ὑπουργικόν, ἀλλ' ἀπέτυχεν. Ἐν τούτῳ ἡ Αὐτὴ φαίνεται μάλλον διατεθειμένη ὑπὲρ τῆς κηρύξεως τῆς στρατιωτικῆς δικτατορίας ὑπὸ τὸν μέγαν δούκα Νικολαον.

ΤΑ ΚΥΡΙΟΤΕΡΑ

Νέα συνεννόησις Δυνάμεων.

Ἡ ἀνταρσία τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνελεύσεως ἐπὶ τινος ἡμέρας σήμερον εἶναι ἀφῆσθαι εἰς τὸς Δυνάμεις καὶ πρὸς ἀναδιώρησιν τῶν ἀπερσίων. ὡς, οἱ τινες θεωρεῖται δίδαιεν ὅτι ἐν εἰς ἀμετάκλητοι. Ὡς ἀνέκοιψαν ὁ ἀρχηγὸς τῆς πλειοψηφίας κ. Μιχαηλίδης πρὸς τοὺς προξένους ἐν Χανίς, ἡ Συνέλευσις θ' ἀποκρούσῃ τὴν ἀποφασίν τῶν Δυνάμεων, θὰ παραδώτῃ τὴν Νῆσον εἰς τοὺς προξένους, καὶ θὰ διαμαρτυρηθῇ ἐν νομιμοφρονίᾳ πρὸς τὰς Δυνάμεις.

ΘΕΑΤΡΟΝ

Γυμναστηρίου.

Διὰ τὸν ἑαυτοῦ τὸν ἐκτελεσθῇ τὸν ἐκτελεσθῇ. Ὁ ἑαυτοῦ τὸν ἐκτελεσθῇ τὸν ἐκτελεσθῇ. Ὁ ἑαυτοῦ τὸν ἐκτελεσθῇ τὸν ἐκτελεσθῇ.

Τὴν μεταπροσεχὴ Κυριακὴν θὰ ἐκτελεσθῇ ὁ «Μανιώδης», τῇ συμπράξει ἐκτελεσθῇ, ἡ κωμῶδις «Πετεινεύς», καὶ διάφοροι μολογοὶ. Ἡ παράστασις εἶναι ὑπὲρ τοῦ φιλοτίμου καὶ εὐέλπιδος ἡθοποιοῦ κ. Μαρτίνου.